

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 15 øre

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 13.

15. juli 1944.

16. årgang.

LATHET.

«Gå til myren du late. Se dens veie og bli vis.» Salomos ordspåk 6, 6.

Ingen ønsker nok denne bedømmelse over sin gjerning at den er smettet med lathet. Salomo hadde dog sikkert lagt merke til at mange kunde stemples som late, derfor gir han dem et godt råd og det bør man jo ta nøye vare på, det kommer godt med i vårt virke for sjeles frelse og frestring. «Gå til myren». Ja, la oss en sommerdag ta en tur ut i skogen til en myretue, der er det liv og virksomhet, *alle er i arbeide*. Vi møter en overveldende arbeidslyst og arbeidskraft hos dette lille kryp, det arbeides iherdig for at alle «tuens» beboere skal sikres mot kulde og vinter, og når det gjelder farer fra andre hold, står de alltid parat til verne, om et dyr som er mange ganger større enn dem selv kommer inn på deres landemerker blir det angrepet og slipper aldri levende derfra. Men når det gjelder deres egne, møter vi en kjærlighet, medfølelse og visdom som ofte vi mennesker må dypt beundre. Dersom noen av dyrene blir drept eller såret er straks en stor lærer mønstret for å komme dem til hjelp og bringe dem i sikkerhet. Nåvel, dette var bare noen små betraktninger om det av Salomo anviste sted hvor den late skulde finne visdom.

Lathet er jo skadelig i alle former og tilfeller, mest alvorlige følger har det dog blant Guds folk, for vi er satt til å arbeide som har med evighetsverdier å gjøre. Vi priser Gud for denne herlige frelse som vi ved hans nåde har del i. La oss dog bli stille for Gud. Har frelsens Gud fått gjenomsyret hele vårt vesen, så «spar deg selv»-ånden er drevet ut, den er fiende mot Herrens verk og arbeidsplan med den kristne menneske-

sjel, om ikke den ånd drives ut, ser vi ikke den nød som slekten av idag befinder seg i. Her gjelder det å bli berørt av den gloende sten fra det himmelske alter så vi kan utbryte med profeten: «Herre her er jeg, send meg.»

Nå har kongens ærende hast, tusener menneskesjeler ved vår side går evigheten i møte med stor fart. Nå må vi fram i Herrens kraft og redde dem som hentes til døden, de som skjelvende føres fram til rettestedet. For Guds skyld og i hans nådes kraft må vi holde dem tilbake.

Her hjelper ikke de mange tomme undskyldninger som vi ofte hører: «Jeg har så liten kraft og frimodighet», sier mange. Da vil jeg si: «Før ditt liv som kristen fram i lyset og etter Guds vilje så har du frimodighet og hva kraften angår ta da profetens ord — «den som ingen krefter har, gir han stor styrke.» Ja pris skjæ Gud, ingen undskyldninger. Våk opp, skynn deg til din gjerning, vandre ditt kall verdig, vokt deg for lathet.

Må Gud få lov å gi oss som kristne en salvelse og ildåp, så de altfor mange hjemmesittere må drives fra «kaffe og sladder møter» og ut på arbeidsmarken i sjelevinnerarbeide. — Helliget Gud og der framstille våre legemer som et levende, Gud velbehagelig offer. — Dette er eders åndelige gudstjeneste. Så vil Gud for Jesu skyld gi oss kjærlighet og ansvarefølelse så vi kan ta oss av de svake, syke og forkomne. Legge dem ved Jesu føtter, han som frelser fra all synd og tar imot enhver som kommer.

Det bør ikke være bare ledende og predikende venner som er ikledd den fulle rustning. Men hele menigheten må komme inn i Guds vilje og ledelse, da blir det liv, ja overflødig liv.

Halleluja! Latheten tar da ilukten og arbeidstiden blir utnyttet. Flere utposter kommer til i menighetene og de mange anledninger som før ble forsømt, blir nå utnyttet og lange avstander som var så avskrekkende tenkes ikke mere på, men ski, sykkel og spark settes i bevegelse og de glade skarer drar fornøyd ut med denne herlige utsed Kristi frigjørende evangelium. Om de dog til sine tider må så med gråt, skal de høste med fryderop.

Ja Gud give at de mange må komme før døren lukkes. La oss stemme i sangen: «Frem til strid du kristne skarer.» — Hjelp oss Gud å svinge åndens skarpe sverd når vi går ut i striden. Og vekkelsens bølger vil ennå møte vårt kjære land, og skarer reddes for evigheten. La oss ta med et ord fra 1. Kor. 15, 57—58:

«Men Gud være takk som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus. Derfor mine elskede brødre, vær faste, urokkelige, alltid rike i Herrens gjerning, da I vet at eders arbeide ikke er unyttig i Herren.»

Gud gi oss pågangsmot og kraft i den tjeneste og store gjerning som er oss betrodd. Hjelp oss å være tro husholdere inntil du kommer. Amen!

John Flygind,
i «Menighetsbudet».

Er det også ditt navn?

I et telt i utkanten av Glasgow talte en mann over ordet i Rom. 5, 6: «Kristus døde for ugudelige.» Han rettet dette spørsmålet til den forsamlede skare: «Pines dere noen gang av dette navn?» En mann reiste seg og sa: «Jo, det er meg det tales om her! Det er mitt navn. Jeg er ugudelig og slett som noen, men nå ser jeg at det var syndere Kristus døde for, og derfor også for meg!» Gud venter at vi erkjenner vår sanne tilstand.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Til misjonsvennene.

Da vi tror tiden er inne til å forberede et nytt framstøt for misjonen, også i Congo, vil vi herigjennom oppmuntre vennene som tidligere har støttet dette arbeide, men som på grunn av forholdene har satt det tilside for en tid, til atter å gå inn for saken.

Når vi atter får kontakt med våre misjonærer vil det straks melde seg store behov. For det første vil det bli påkrevet å hjelpe de arbeidere som under krigen har vært ute på feltet hjem, og for det annet å sende nye misjonærer ut for å avløse dem, og for å utvide arbeidet.

Det har allerede meldt seg nye misjonærer, og vi er takknemmelige til Gud for det.

Hermed er saken lagt på vennenes hjerte.

Oslo den 17. juni 1944.

Jul. O. Lind. A. Andersen.

O. Solhaug... Ole O. Fjeld.

Erling Syvertsen.

Rettelse.

I forrige nr. var det blitt feil overskrift på skrivelsen fra K. Skipperud. Det sto Kristiansand, skal selvfølgelig være: Kistrand.

— All selvreklame er skjemet av overdrivelse og er derfor løgn . . . altså en reklame fra satan og et arbeid for helvete.

Konferansebeslutningene.

Som ventet er det noen som ikke er enige i de bestemmelser som ble tatt på brødrekonferansen i Sarpsborg og Fredrikstad. Vi har fått en skrivelse fra en av de frie predikanter som spør om dette er på vegne av de frie venner i Norge vi har besluttet disse vedtak. Selvfølgelig er det bare de menigheter som var representert på konferansene det gjelder og det var, praktisk talt, alle de frie forsamlinger i Østfold.

Det som særlig påpekes er at det ble henstilt til vennflokkene å bruke adressekalender og at de må være troende døpte. De fleste av forsamlingene brukte adressekalender før og vedtaket var altså ikke nytt. Det var bare et par mindre forsamlinger som ikke brukte kalender før og som har begynt etter konferansene. Angående troende døpte i forsamlingene så har det også vært praktisert før og henstillingen var derfor bare en skjerpelse av forrige praksis. At det utelukker oss fra å ha samfunn med frelste som ikke praktiserer troende dåp er klart det ikke gjør. I Kristus er alle frelste ett, men når det gjelder forkynnelse og menighetsorden så har vi jo forskjellig oppfatninger og det vil vanskelig gå godt med to så vidt forskjellige forståelser av dåpen som de som lærer troende dåp og de som lærer at spedbarns dåp er rett. En av delene må jo være riktig og en galt. Det som er av betydning er ikke å få med så mange som mulig, men at de som skal arbeide sammen har samme lære og praksis. Vi ser stykkevis alle sammen, men må stå på den overbevisning vi har ifølge Guds ord. Vi behøver ikke å se ned på eller ringeakte annerledes sinnede Guds barn fordi om de har en annen oppfatning, men i det vi finner oss det sted som stemmer med vår forståelse av Guds ords hovedsannheter arbeider vi der etter den nåde som Gud gir. Dåpen kan ikke sies å være en bisak eller en sak som er uvesentlig. Den er en stor sak, mye større enn mange ting som ellers kan skille Guds folk. Vi ønsker ikke å strides om dåpen, men framholde hva vi tror Guds ord lærer oss, og så får enhver ta stilling til saken som deres oppfatning er.

Vi bryter ikke samarbeide med de frie venner som ikke i ett og alt deler syn med oss, men vil som før samarbeide med dem. Om en forsam-

ling for eksempel ikke vil ha adressekalender, men mener å kunne ha den nødvendige orden og tilsyn uten dette så er det selvfølgelig fritt. Det er ikke annet enn et praktisk spørsmål og må ikke bli et stridsspørsmål. Her må man handle ettersom man har tro til. Det kunne vært mye å nevnt i denne sak, men foreløbig bare dette.

Ved neste konferanse — som blir i høst, om vi lever og Gud vil — vil det antakelig bli gitt en felles erklæring fra de ledende brødre i denne sak. Dette får da bare stå for undertegnedes regning.

Broderhilsen

G. Iversen.

Spredte felter.

På pilgrimsferden.

Det har blitt å stå i med møter og arbeide i evangeliets tjeneste. Foruten møtene i Misjonshuset har vi også de regelmessige møter på Greåker og Hafslundøy. Lørdag 3. juni hadde vi vårt vanlige menighetsmøte. Søndag bra møter og bra besøk. Mandag misjonsmøte hos Anna Mellby på Hafslundøy. Tirsdag deltok jeg på «Salens» utpost på Nabbetorp. Det var åpent å vitne der. Lørdag var jeg i Tune. Møte var hos Martin Melleby, Ramstad og det var godt fram møte. Det er blitt en god del flere på møtene nå siden de gikk sammen selvfølgelig.

Det begynner å bli mindre på møtene i Misjonshuset nå igjen. Sommeren er vanskeligere hva møter angår. Søndag 11. juni deltok også søster Nelly Johnsen som har virket i Nord-Norge med oss. Onsdag 14. juni deltok jeg med vennene i Varteig. Møte var hos Kristian Westgård og fredag på Hafslundøy. Br. E. Sørensen deltok på Greåker og på ungdomsmøte i Misjonshuset lørdag.

Lørdag reiste jeg til Saltnes i Råde. Det var med nød og neppe jeg kom med bussen fra Fredrikstad. Den ble aldeles stapp full og noen måtte visstnok stå igjen uten å komme med. Jeg pleier å være av de siste som kommer med nesten alltid da jeg ikke liker å trenge meg fram for å få plass, men denne gang gikk det bra.

Det var menighetsmøte på «Klippen» og det var gilt å se så mange var samlet. Det har blitt en stor menighet der ute ved havet og er nok like så stor som de fleste bymenigheter og større enn mange av disse. Det var en broderlig og god ånd over møte og bestemmelsene ble praktisk talt enstemmige. Broder Aimar Karlsen deltok også på møtet. Søndag var det offentlig møte kl. 6. Det var åpent og godt. Undertegnede, Aimar Karlsen og en hel del deltok med vitnesbyrd. Det var virkelig gildt å høre flere av de nyfrelste vitne. Gud velsigne dem alle.

Hos Harald Skovly fikk jeg herberge denne gang og hadde det så godt og fredelig.

Det var en
dager i år
der ute. Sol
over grønnk
der i sin fine
te i sine vakr
vakker. Ute i
motorfly og s
fredet plett h
vi har grunn
Gud for der
det skulde ha
sang og tenk
os at vi har
Guds ord.
Jeg reiste
legeme og sjel
møte hos Arn
Misjonshuset,
dag hos Peder
er vennflokk
de møte der.
også kommet
let.

Dessverre er
om samarbeide
var nevnt som
ge nr. fant det
og står da ikk
står som før. E
fornøyd og gla
var kommet i
Det er jo va
lokale, men de
ne for møtene
også deltatt på
ligens igjen se
Mandag 26.
møte i «Filadel
Helleland, unde
mange flere vi

Det går bra h
med og frelser
sjeler hvorav d
visstnok vært
riktig godt. Jes
helbredet syke.
formår å hjelpe

Br. H. Mar
en stund. Vi ha
er blitt frelst. A
Vi har møte t
og torsdag på
onsdag på Mag
Den annen jul
«Bethel». Møte
musikk fra fors
tidligere hatt m
ensarmene og de
gi oss et godt st
Jesu side. Det
med å be om de
det skal vi få.
Det er så vans
bare er denne fo

Vennene på
som de

Det var en av de første virkelige sommerdager i år og det var vidunderlig vakker ute. Solen glitret i sjøen, flommet ut over grønklede bakker og åser, skogen sto der i sin fineste vårskrud og blomstene strålte i sine vakreste farger. Ja våren i Norge er vakker. Ute i verden lød kanoner, flybomber, motorfly og skapte redsel og gru. Her var en fredet plett hvor alt åndet av fred. Å, hvor vi har grunn til å takke vår store, allmechtige Gud for den nåde vårt land har fått. Bare det skulde gi oss anledning til jubel og lovsang og tenk så hvor mye annet vi får nytte og at vi har frihet til å komme sammen om Guds ord.

Jeg reiste hjem mandag styrket både til legeme og sjel. Onsdag 21. juni deltok jeg på møte hos Arnt Gressløvs, Varteig, torsdag i Misjonshuset, fredag på Hafslundsøy og lørdag hos Peder Løkke, Slangsvold i Råde. Det er venneflokken som gikk sammen som hadde møte der. Br. Lukassen fra Saltnes var også kommet og det var bra med folk samlet.

Dessverre er det ikke blitt helt enighet om samarbeidet. Br. Hartvik Bergedalen som var nevnt som en av ældstebrødrene i forrige nr. fant det ikke å være riktig å gå med og står da ikke tilsluttet forsamlingen, men står som før. Ellers hørte jeg at vennene var fornøyd og glade over at sammenslutningen var kommet i stand.

Det er jo vanskelig når vennene ikke har lokale, men det er mange hjem som står åpne for møtene. Predikant E. Sørensen har også deltatt på et møte der og kommer muligens igjen seinere.

Mandag 26. var det felles søstermisjonsmøte i «Filadelfia». Lokalet var omtrent fullt. Helleland, undertegnede og Axel Nilssen med mange flere vitnet. G. I.

Fra Eidskog.

Det går bra her på «Bethel» no. Herren er med og frelser sjeler. Vi har fått be med 3 sjeler hvorav de to er et ektepar. De har vistnok vært med før og nå har de det riktig godt. Jesus har også døpt i ånden og helbredet syke. All ære til Jesus som alene formår å hjelpe.

H. Martin.

Br. H. Martin og hustru har stått her en stund. Vi har hatt gode møter og 3 sjeler er blitt frelst. All ære til Jesus.

Vi har møte tirsdag og søndag på «Bethel» og torsdag på Finsrud. Bønnemøter har vi onsdag på Magnor og lørdag på «Bethel». Den annen juli har vi ungdomstevne på «Bethel». Møter kl. 11 og 16. Det blir da musikk fra forskjellige menigheter. Vi har tidligere hatt musikk og deltakelse fra frellesarmeen og det har vært gilt. Måtte Gud gi oss et godt stevne og at noen kom over på Jesu side. Det er vår inderlige bønn. Vær med å be om dette. Alt hva vi ber Jesus om, det skal vi få.

Det er så vanskelig å få predikanter da vi bare er denne forsamling innen denne sone. V. Svan.

vinger distrikt føles nok kampen hård. De har også mistet sitt vesle koselige lokale «Salen» ved Magnor da broderen som eiet lokalet har gått inn i pinsemenigheten og lokalet med ham.

Vennene har da bare «Bethel» igjen og det ligger ikke så sentralt som det kunne ønskes. I en forstand ligger det sentralt også, midt mellom Skatterud og Magnor, men det hadde antakelig vært lettere å samlet folk om det hadde ligget nærmere Skatterud for eksempel. Blir det vekkelse og Gud får møte så kan det bli søkning nok.

Når det atter blir normale tider igjen og de kan få besøk av flere vitner vil det bli til stor oppmuntring og hjelp for dem.

Red.

Fra Sørlandet.

Ebeneser, Eydehavn.

Gud velsigner gjerningen også på disse trakter, idet Guds barn velsignes og fornyes, og sjeler legges til menigheten. Igår var vi samlet til møte hos våre venner på Gartha, hvor dåpsvannet var i bevegelse. Halleluja!

Det var en stor forsamling samlet i skråningen ved sjøen da musikken stemte opp: «Jeg har sagt ja til Jesus.» Eldstebrøder Krøgenes talte så om dåpens betydning. Så gikk forsamlingen til sjøen syngende: «Jeg vil følge deg o Jesus», og det var en gripende stund da broder Krøgenes foretok dåpshandlingen. Møtet fortsatte så inne og broder Bakke åpnet dette. Så leste undertegnede salme 42 og stanset for stillheten innfor Gud. Så lød vitnesbyrdene herlige og troesfriske, og det velsignede samvær resulterte i at 2 sjeler overga seg til Gud. All ære til vår Gud og Lammet. Så vil vi fortsatt virke for Herren mens det er dag; for natten kommer da ingen kan arbeide.

Broderlig hilsen

Alf Norlund.

Kjøllefjord.

«Vi lever fremdeles vel her i Kjøllefjord. Herren er trofast og Guds ild brenner i menigheten, flere er blitt åndsdopte i vinter og vår Gud velsigner sine ringe små på en spesiell måte. Å, må Herren sende hjelp til arbeidet i Finmark mens det er tid til arbeide.

Vi har i vår hatt Sigurd Breimoen med hustru i to måneder iblant oss og Herren brukte dem til oppmuntring og velsignelse.

Vil til sist rette en takk for «Røsten» som kommer regelmessig hit med sin hilsen fra venner fjernt og nær.

Broderhilsen.

Alfred Myreng.

Fra Drammen.

Det var en glede for meg å få besøke vennene i Knoffsgt. 6 igjen. Jeg fikk være sammen med dem fra onsdag 14. til søndag 25. juni. Gledelig var det å se vennene samlet. Jeg virket jo lenge der ifjor vinter og da var jo forholdene helt annerledes. En underbar ånd var rådende på møtene så det var sant som D. Christoffersen sa: «Dette er nam-»

nam.» Vennene har gjennomgått mange stormer, men pris skje Gud han har holdt sin hånd om dem, og vil nok gjøre det i de kommende dager. Jeg vil gjerne få sende dere hjertelig takk for dagene vi var sammen — og jeg vil anbefale alle Herrens vitner at de ikke må glemme Knoffsgt. 6, Drammen — når de reiser den veg.

Fredshilsen til alle de hellige.

H. H. Meland.

Vestre Jakobselv.

Guds fred!

«Guds faste grunnvold står og har dette segl Herren kjenner sine.»

No er det lenge siden vi har sendt en hilsen. Til hans ære kan vi si: Herren har fortrolig samfunn med dem som frykter ham, og hans prakt skal bli dem kunngjort.» (Salme 25, 14).

Skal innover til Mortensnes å ha møte idag dette sted ligger 14 km. fra Jakobselv innover Varangerfjord. Det var noen unge som kom til Jesus ivær og de er lykkelige og priser sin frelser. Måtte Herren få bevare dem i sin kjærlighet, inntil han henter oss hjem til seg. Det er mange som er veldig dragne av Gud, måtte dem forstå sin besøkelsestid, og ikke la anledningen gå forbi. Husk Finmark i bønn! Er takknemlig til Gud at vi har sykkel så vi kan besøke steder her omkring. Sant er det som Besteren sa hin dag: Høsten er stor men arbeiderne få.

Fikk brev fra Kjøllefjord hvor dem innbyr oss til stevne i juli. No er det 4de året vi får anmodning å komme til dem; men har ikke kunnet av forskjellige grunner. No har vi tenkt å reise til disse trakter i sommer, hvis der ikke kommer noe til hinder; men alt står i hans hånd, så det får skje etter hans vilje. Ja, vi lever i en vanskelig tid på alle områder, både med reiser, og meget annet. Vi har forferdelig kalt heroppe. Det sner nesten hver eneste dag, så vi må nesten gå i vinterhyre ute. Håper det snart vil forandre seg, ellers dør all naturens liv på marken. Trærne er svarte, det finnes enno ikke grønt på dem, så vi koser oss ikke ute i sommerens varme. Dog kan vi si: «Herren er god og hans miskunnhet varer evindeligen.» Vi lever vel.

Hjertelig hilsen fra eders ringe søsken i Herren.

Vestre Jakobselv 11. juni 1944.

Martha og Andreas Mathisen.

Stevne i Saltnes.

Søndag 2. juli hadde menigheten i «Klippen», Saltnes sitt årlige stevne. Det var en masse tilreisende og fra stedet møtte de mannjevnt opp.

Det holdtes tre møter og lokalet kunne ikke romme stort mere enn en fjerdedel av den store folkemasse. Ved et høytaleranlegg fikk også de som sto utenfor høre. Av predikende brødre deltok Alfred Andreassen, K. Grønnet, Aimar Karlsen, A. Bustgård og fl. Str. Svendsen som for tiden virker i Askim var også med og deltok. Det var mye god sang og musikk av flere. Forsamlingens gode strenghemusikk deltok hele dagen.

Hva har vi i himmelen.

«Hvem har jeg ellers i himmelen?»

Det spiller en stor rolle i vårt liv hva vi har i himmelen. Har vi intet der, er det helt naturlig at vi ikke har noen interesse for et land langt borte. — Kan vi finne ut i hvilket forhold en person står i overfor himmelen, da kan vi også noenlunde bedømme hans religion.

Der kan nok være mennesker som har noen svake tanker om en nøydhimmel — dit de får slippe inn når de ikke lengere får være på jorden. Men forholdet til himmelen hos sådanne er ofte meget dunkelt, da de i grunnen ikke vil dit, uten at døden tvinger dem. Men, Gud være lov! Der fins tusener og atter tusener av mennesker i dag på jorden som har sitt hjerte der, og sin evige arv og barnskap der. — Ja, Paulus sier: «... oppvakt oss med Ham og satt oss med Ham i himlene, i Kristus Jesus.» Efs. 2, 6. De er interessert i himlene, da det har sin evige åndelige heim der oppe.

Det er velsignet å være iblant dem som tror på en himmel, der ligger utenfor vår synskrets! Jeg er lykkelig over at jeg er sikker på at der finnes virkelige himler hvor de rettferdige ånder bor. Jeg er likeså sikker på at himmelen finnes, som de For-ente Stater i Vesten. Der var jeg med i min ungdom, så jeg har sett noe av Amerikas jord. Men himmelen har jeg ikke sett enno — uten i ånden. Men jeg er sikker på at den finnes. Håpet hvisker et tydelig ja og vår bibel sier et enno mere tydelig, amen!

Sev. Larsen.

En skygge.

En prest i Skottland forteller:

En kveld kom det bud fra en from hyrde som lå for døden og gjerne vilde tale med presten.

Da jeg kom til ham så jeg at han hadde ikke lenge igjen. Han ba alle de andre forlate rommet og sa med skjelvende stemme:

«Jeg skal dø, og jeg er så redd.»

Jeg leste det ene bibelvers etter det annet for ham, men han sa bare:

«Jeg kan dem, jeg kan dem.»

«Husker du den 23. Davids salme?»

«Om jeg husker den? Jeg kunde den utenat før De var født. Jeg har lest den minst tusen ganger mens jeg

voktet mine får. Men jeg er likevel redd.»

«Men det er et vers som du må ha glemmt: «Om jeg enn skulde vandre i dødsdykkens dal, frykter jeg ikke for ondt; for du er med meg, din kjepp og din stav de trøster meg». Du har vært hyrde i mange år og har ofte sett skyggene gli over dal og høyder, men har du noensinne vært redd?»

«Aldri,» svarte hyrden bestemt.

«Men har du aldri vært redd for at solen ikke skulde skinne mer?»

«Nei, så dum var jeg ikke.»

«Men så dum er du no. Dødens skygge fordunkler en stund rettferdighetens sol, som dog skinner bakom skyggen. Døden er bare en skygge, og for den er du redd!»

«Redd for en skygge! No ser jeg det — døden er bare en skygge. Bakom den er Kristus. Skyggen skal snart forsvinne. No er jeg ikke redd lenger!»

Hverdagskristne.

Nattsøsteren forstyrres i sine tanker av klokken som ringer. Det var på nr. 3 det ringte. Olsen kunde ikke sove, men ville prate litt med søsteren.

«Min kamerat i sengen her ved min side pleier å lese høyt i Bibelen om dagen. Når han begynner pleier jeg å snu meg, men jeg kan jo ikke undgå å høre en hel del av det han leser. Igår leste han om Jesus og at hver den som tror på hans navn — hvem han enn var — blir frelst i samme stund.

Tror søster at det er sant?

Søsteren setter seg ned ved hans seng. Hun husker hva forstanderinnen har sagt en gang: «Det er forbudt å innlede samtale med pasienter om religion og politikk.»

Men no var det jo noe annet.

Hun tar forsiktig Bibelen fra nattbordet og leser de forløsende, klarleggende, vegledende bibelsteder om synd og nåde, om forlatelse og frihet. Når hun forlater salen, ser hun ikke at tårer ruller nedover Olsens kinder. Hun ser heller ikke de knepte hendene eller hører ikke sukkene om forlatelse.

En sykesøster — en hverdagskristen.

Brakken er guttenes samlingssted om kvelden. Ti flysoldater samler seg om divisjonens muntrasjonsråd som etter almindelig oppfordring begynner å synge sine dårlige viser. Alminnelig jubel.

Da kommer sangeren til å snu hodet midt i et vers. Han blir forvirret. I sin seng sitter 374 og leser sin Bibel. Alle ser dit. Det blir stille. Når 374 reiser seg opp og legger Bibelen inn i skapet går sangeren fram og sier: Du må tilgi meg, jeg så ikke at du leste i Bibelen, da hadde jeg naturligvis ikke sunget.»

En hverdagskristen som i sitt liv sammen med ufrelste soldater levet slik at de alle-

sammen hadde fått respekt for den kristendom han representerte.

En flysoldat — en hverdagskristen.

Kontorist Hans Person som er medlem i den frie forsamlingen sitter og regner ut arbeidernes ukelønninger. Døren går opp og platearbeider Gustavson kommer inn. Gustavson er passiv når det gjelder religionen. Han har vel aldri reflektert over at han er en synder som behøver å bli frelst — ikke før Person begynte å tale med ham om frelsen. Etter noen års forløp får han Gustavson til å besøke et kveldsmøte. Dette var et stort skritt, for Gustavson har aldri vært på møte i en fri forsamling før.

No går han på møter uten oppfordring og alltid når han besøker kontoret får han en god mottakelse og et bibelord med seg når han går.

En kontorist — en hverdagskristen.

Flyter strømmen av levende vann, som Jesus sa fra ditt liv, eller er du en stillestående pytt? Er du fyllt av kjærlighet til dine medmennesker — et levende brev, kjent og lest av alle mennesker — en hjelpende hånd — et kjærlighetsfylt og overflytende hjerte?

En hverdagskristen.

(Fra svensk).

*Elsk ikke verden, —
heller ikke de ting som er i verden!
Om noen elsker verden,
da er kjærligheten til Faderen ikke i ham.*

(1. Joh. 2, 15.)

Til Bergen.

Innkommet til de skadelidte i Bergen:
Joh. Lia, Bredholt kr. 10.00
De frie venner ved Gol * 90.00
Vennene i Modal * 60.00

kr. 160.00

Beløpene blir sendt til de frie venner i Skostredet og kommer forsamlingens folk som er blitt skadelidte tilgode.

Hjertelig takk!

G. Iversen.

Stevne i Varteig.

Søndag 16. juli holdes vennestevne i kommunelokalet, Varteig. Møter kl. 13 (1) og 17 (5). Talere: Alf Nordlund, A. Bustgård, Astrid Johnsen, G. Iversen m. flere. Musik fra Misjonshuset, Sarpsborg. Mat og kaff medtas, drikkevarer fåes på stedet.

Alle velkommen!

Sætre.

Evangelisk stevne holdes på Folkets Hus Sætre. Søndag den 16. juli.

Møtetid kl. 10.30 formiddag og 4 ettermiddag.

Andersen Rygge, H. Bysveen, W. Gornmerud taler.

Alle velkommen!

For vennene: Oscar N. Olsen.